

ستایش

به نام کردگار

(الهـنـاـمـهـ (عـطـارـ نـيـشاـبـورـيـ))

کردگار	خدای تعالی (در اصل: انجام دهنده)
هفت افلای*	هفت آسمان، آسمان‌ها مجازاً همه هستی
افلای*	آسمان‌ها شكل مفرد فلک
پیداکردن	آفریدن، خلق کردن معنی دیگر یافتن، آشکار کردن
کفی خاک	مقدار اندکی خاک (کف: مجازاً مقداری اندک)
فضل*	▪ به نام کردگار هفت افلای که پیدا کرد آدم از کفی خاک لطف، توجه، رحمت، احسان که از خداوند می‌رسد معنی دیگر برتری
نظر کردن	توجه کردن
رزّاق*	▪ الـهـیـ، فـضـلـ خـودـ رـاـ يـارـ مـاـ کـنـ زـرـحـمـتـ، يـكـ نـظـرـ درـ کـارـ مـاـ کـنـ روزی دهنده (مرزوق: روزی داده شده)
خلاق*	آفریننده معنی دیگر مبتكر
زـهـیـ*	هنـگـامـ اـظـهـارـ خـشـنـودـیـ یـاـ شـگـفتـیـ اـزـ چـیـزـیـ یـاـ تـشوـیـقـ وـ تـحسـینـ کـسـیـ گـفـتـهـ مـیـشـودـ، خـوـشـاـ، شـگـفتـاـ، آـفـرـینـ، معنـیـ دـیـگـرـ اـزـ اـدـاتـ اـفـسـوسـ /ـ وـیـژـگـیـ هـرـ آـلتـ مـوـسـیـقـیـ دـارـایـ
کـامـ*	زـهـ (تـارـ سـازـ)
پـدـیدـارـ	دهـانـ معنـیـ دـیـگـرـ آـرـزوـ
حـقـيقـتـ	آـشـکـارـ، نـمـایـانـ
پـرـدـهـ بـرـداـشـتـنـ	بهـدـرـسـتـیـ، بهـرـاسـتـیـ قـیدـ آـشـکـارـکـرـدـنـ، نـشـانـدـادـنـ کـنـایـهـ

رُخسار چهره، رُخ متراff عارض، سیما، عذار، وجنات، لقا

◀ **چو در وقت بهار آیی پدیدار** حقیقت، پرده برداری زرُخسار

فروغ* روشنایی، پرتو متراff ضیا، سنا

عجایب شگفتی‌ها شکل مفرد عجیب، عجیبه

◀ **فروغ** رویت اندازی سوی خاک **عجایب** نقش‌ها سازی سوی خاک

خندان شکفتن کنایه

بودن گل به این دلیل

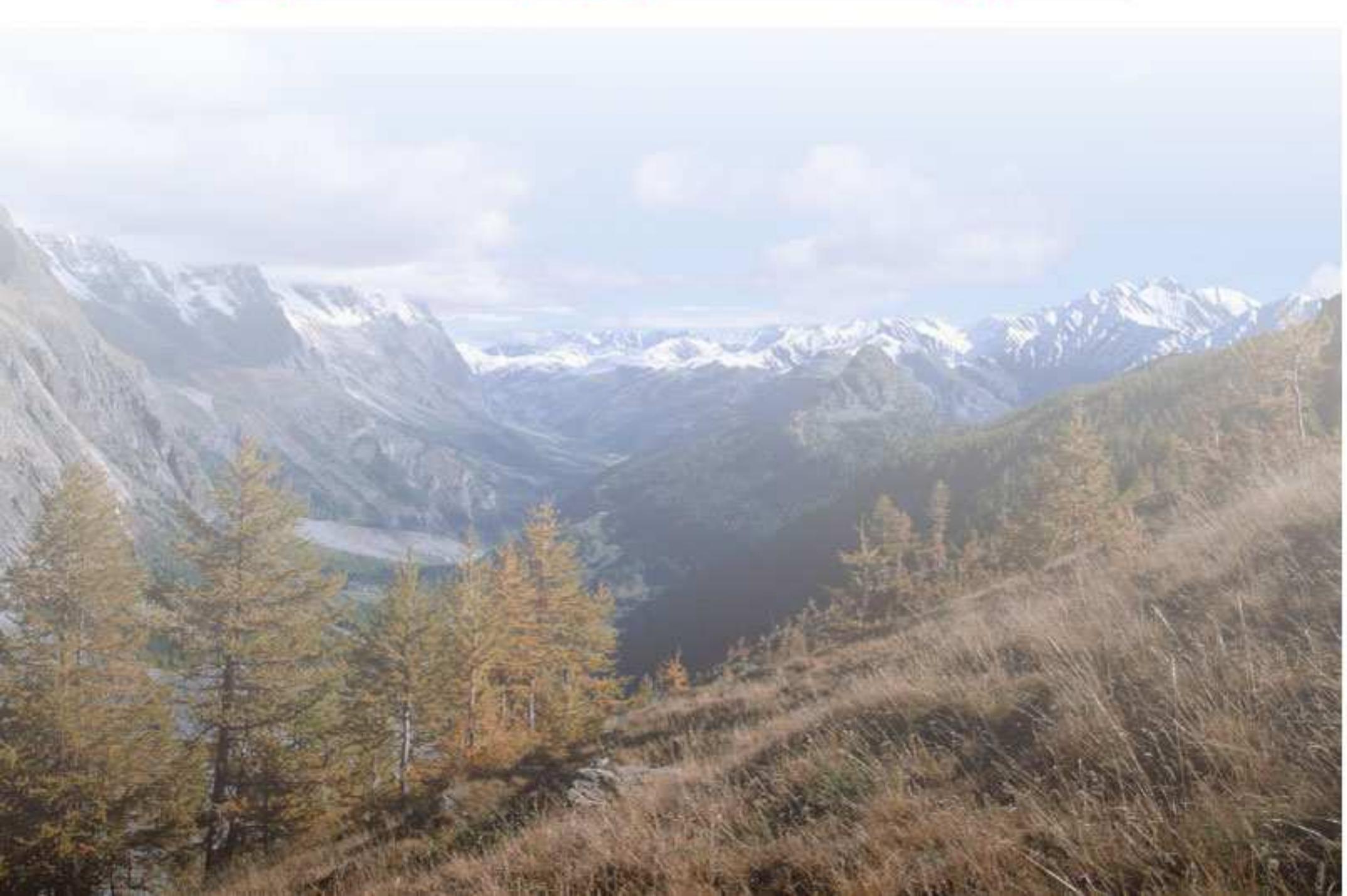
◀ **گل از شوق تو خندان** رنگ‌های بی‌شمار است

وصف تشریح، تعریف، توصیف شکل جمع اوصاف

یقین‌دانستن مطمئن‌بودن

جانِ جان ذات حق تعالی

◀ **هر آن وصفی** که گویم، بیش از آنی **یقین دانم** که بی‌شک، جان‌جانی

واژگان درس ۲

تاریخ بیهقی (ابوالفضل بیهقی)

قاضی بُست

امیر مسعود	منظور «مسعود»، پسر محمود غزنوی است.
شبگیر*	سحرگاه، پیش از صبح
برنشستن*	سوارشدن ساحل، کنار، طرف، جانب
کران*	پرندگان شکاری (بازرا برای شکار پرندگان تربیت می‌کردند). یوزپلنگ، جانوری شکاری کوچک‌تر از پلنگ که با آن به شکار آهو و مانند آن می‌روند.
باز	خدمتکاران معنی دیگر چهارپایان هم‌نشین، همدم شکل جمع نَدَما
یوز*	آواز خوان، نوازنده (طَرَب: شادی و خوش)
حَشم*	خدمتکاران معنی دیگر چهارپایان هم‌نشین، همدم شکل جمع نَدَما
نَدِيم*	آواز خوان، نوازنده (طَرَب: شادی و خوش)
مُطَرب*	[امیر مسعود] شبگیر، برنشست و به کران رود هیرمند رفت با بازان و یوزان و حشم و ندیمان و مطربان.

چاشتگاه*	هنگام چاشت، نزدیک ظهر
صید	شکار، شکار کردن
فرودآمدن	پایین آمدن، پیاده شدن، اقامت کردن
خیمه	چادر، سراپرده
شراع*	سایه‌بان، خیمه (هر چیز برافراشته، مانند خیمه و سایه‌بان)

قضايا*	تقدیر، سرنوشت (از قضای آمده: اتفاقاً)
ناو*	کشتی، بهویژه کشتی دارای تجهیزات جنگی
از جهت	برای
جامه	گستردنی، فرش معنی دیگر لباس
از هر دستی	از هر دسته و طبقه‌ای (از هر قشری)
نیرو کردن	فشار آوردن (آب نیرو کرده بود: آب بالا آمده بود، فشار آورده بود.)

کشتی شروع به فرورفتن و شکافته شدن کرد. (اگر پیش از «گرفت» مصدر بباید، به معنی «آغازید و شروع کرد» است.)

غرق شده، در آب فرورفته، غریق

می خواست بشود (در این جامن خواهد بشود یا نزدیک است بشود).

فریاد، صدای بلند **متراffد صفیر**

سروصدا، آشوب، آشتفتگی، غوغما (این واژه، مفرد است.)

شور و غوغما، بانگ و فریاد

نشستن و
دریدن گرفت

غرقه

خواست شد

بانگ

هزاهز

غرييو

آن گاه آگاه شدند که **غرقه خواست شد**. **بانگ و هزاهز و غرييو** خاست.

بخت نیک آن بود، خوبی اش این بود، خوشبختانه

(هنر: فضل خدا، بخت نیک)

هنر آن بود

جستن، پریدن، به سرعت سمت چیزی یا کسی رفتن

ربودن، با سرعت و چابکی چیزی را گرفتن

درجستن

بربودن

معنی دیگر دزدیدن

اینجا «به سختی» **معنی دیگر خوب، زیاد، خوش، شایسته،**

زیبا و ...

نيك

خسته و فرسوده شدن، آسیب دیدن (نیک کوفته شد:

به شدت مجروح شد).

کوفته شدن

مجروح، خسته (زخم)

افگار*

چرم و پوست؛ یک دوال: یک لایه، یک پاره (تسمه)

دوال*

جاداشدن، پاره شدن، جدا کردن، بریدن

گستستان

نيك کوفته شد و پای راست **افگار** شد؛ چنان که یک **دوال** پوست و گوشت **بگست**.

خدا، آفریدگار

ايزد*

مهر بانی، رحم، بخشایش

رحمت

نشان دادن **معنی دیگر ارائه دادن، آشکار کردن**

نمودن

جشن **متراffد ضيافت**

سور*

ایزد رحمت کرد پس از **نمودن** قدرت و **سور**ی و شادی ای به آن بسیاری، تیره شد.

حرکت دادند، هدایت کردند.

براندند

پادشاه از مرگ نجات یافته کنایه

امير از آن
جهان آمده

فصل ۱

ادیات تعلیمی

وازگان
درس ۱

شُکر نعمت

گلستان (سعده)

سپاس، شکر، نیکویی
گرامی، بزرگ و بلندمرتبه است. (بعد از ذکر نام خداوند
به کار می‌رود.)

*مِنْت

*عَزَّ وَ جَلَّ

بندگی، فرمانبردن **متراff** طوع
نزدیکی، نزدیکی در مکان و منزلت
در شکرش (دو حرف اضافه «به» و «اندر» برای شکر)
افزونی، زیادی

طاعت

قربت

به شکر اندرش

مزید

◀ **مِنْت** خدای را عَزَّ وَ جَلَّ که طاعتش موجب قربت است و به شکر اندرش مزید نعمت
مددکننده، یاری رساننده (ممّحیات: یاری رساننده زندگی)
بالآمدن (نفس فرومی‌رود و برمی‌آید: دم و بازدم)
شادی‌بخش، فرح‌انگیز **متراff** نُزْهَت بخش
وجود، هستی **متراff** نفس

مُمَدّ

برآمدن

مُفْرَح

ذات

◀ هر نفسی که فرومی‌رود **مَدّ** حیات است و چون برمی‌آید، **مُفْرَح** ذات
از دست برآمدن توانستن **کنایه**
مسئولیت، تعهد کردن **عَهْدَه**
از عهدۀ چیزی در آمدن پاسخدادن، آن کار را درست انجام دادن
◀ از دست و زبان که برآید **کز عَهْدَه** شکرش به درآید؟

همان به تقصیر*	همان به
عذر	گناه، کوتاهی، کوتاهی کردن هم خانواده قصور
در گاه	بهانه، توبه مترادف آنابت
آستانه در، بیشگاه	

◀ بندۀ همان به که ز تقصیر خویش عذر به درگاه خدای آورد

ورنه	و اگر نه
سزاوار	شایسته، درخور، لایق
به جای آوردن	انجامدادن، به فعل آوردن
رحمت	مهربانی، بخشش (باران رحمت: اضافه تشبیه)
بی حساب	بی اندازه کنایه
خوان*	سفره، سفره فراخ و گشاده مترادف بساط، سساط (خوان نعمت: اضافه تشبیه)
بی دریغ	بی مضایقه (دریغ: مضایقه)، بدون سختگیری
کشیدن	گستردن (برای خوان)

◀ باران رحمت یه حسابش همه را رسیده و خوان نعمت یه دریغش همه چاکشیده

ناموس*	آبرو، شرافت شکل جمع نوامیس (پرده ناموس ندرد: آبروی بندگان را حفظ من کند. / پرده ناموس: اضافه تشبیه)
فاحش*	آشکار، واضح
وظیفه*	مقرری، وجه معاش
روزی*	رزق، مقدار خوراک یا وجه معاش که هر کس روزانه به دست می آورد یا به او می رسد.
وظیفه روزی*	رزق مقرر و معین
منک*	ذشت، ناسند

پرده ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد و وظیفه روزی به خطای منکر نبرد.

فراش* فرش گستر، گسترنده فرش
باد صبا بادی که از شرق می‌وزد. (فراش باد صبا: اضافه تشبیه)

سرانگشت، انگشت شکل جمع **بنانات** / به معنی مفرد نیز آمده است.

بنان*

هیچ نقاشت نمی بیند که نقشی برکشد وان که دیده از حیرتش کلک از بنان افکنده‌ای

گنج حکمت گمان

کلیله و دمنه (ترجمه نصرالله منش)

مرغابی	بط
آهنگ کردن، عزم کردن معنی دیگر قصد جان کسی را گردن	قصد کردن
رها کردن، ترک کردن	فروگذاشتن
قصد کردن، کاری انجامدادن	قصد پیوستن
نتیجه، ثمره، میوه	ثمرت
تجربه	تجربت

﴿بَلَغَ الْعُلَىٰ بِكَمَالِهِ، كَشَفَ الدُّجَى بِجَمَالِهِ حَسُنَتْ جَمِيعُ خِصَالِهِ، صَلُواعَلِيَهِ وَآلِهِ رَسِيدٌ بِهِ مَرْتَبَةٌ بَالَا بِأَكْمَالِشِ، بِرَطْرَفِ كَرَدِ تَارِيَكَىْ هَا رَا بَا زِيَبَائِيَاشِ، نِيكُوْسْتِ هَمَّةُ خَصْلَتْهَا يِيشِ، دَرَودَ بَرَ اوْ وَخَانْدَانْشِ.﴾

﴿إِعْمَلُوا آلَ دَاؤْدَ شُكْرًا وَ قَلِيلٌ مِنْ عِبَادِي الشَّكُورُ﴾

ای خاندان داود مرا سپاس گزارید و کمی از بندگان من سپاسگزارند.

﴿حَقٌّ، سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى فَرْمَيْدَ: يَا مَلَائِكَتِي قَدْ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ عَبْدِي وَ لَيْسَ لَهُ غَيْرِي فَقَدْ غَفَرْتُ لَهُ.﴾

خداؤند سبحان و بلند مرتبه می فرماید: ای فرشتگانم به راستی من شرم دارم از بندهام و برای او غیر از من پناهی نیست: پس او را آمرزیدم.

﴿مَا عَبَدْنَاكَ حَقًّا عِبَادَتِكَ: تو را چنان که سزاوار عبادت توست، عبادت نکردیم.﴾

﴿مَا عَرَفْنَاكَ حَقًّا مَعْرِفَتِكَ: تو را چنان که سزاوار شناسایی توست، نشناختیم.﴾

شعرخوانی در مکتب حقایق

غزل (حافظ)

کسی که از عالم عشق آگاه نیست.
مطلع، آگاه، باخبر، دل آگاه، عارف
راهروند، طی طریق کننده، سالک راه حق
هادی، راهنمای مترادف دلیل، مرشد
ای بی خبر بکوش که صاحب خبر شوی تا راهرو نباشی کی راهبر شوی

آداب دان، ادب شناس، سخن دان (در متن درس به معنای معلم و مریم است).
ادیب*

کسی که سالک را برای درک اسرار غیب پرورش می دهد.
به هوش باش. (کلمه‌ای که برای آگاه کردن به کار می‌رود).
سالک بی تجربه بی خبر
رهبر، مرشد صاحب خبر
در مکتب حقایق پیش ادیب عشق هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی

نامید شدن، ترک گفتن کنایه
وجودی که مانند مس کم ارزش است. اضافه تشبیه
در باور قدماء، ماده‌ای است که به وسیله آن می‌توان هر فلز پست مانند مس را تبدیل به زر کرد. مترادف اکسیر اکسیر
معنی دیگر هرچیز نادر و کمیاب، شیمی (روح متعال)
دست شستن از مس وجود چو مردان ره بشوی تا کیمیای عشق بیابی و زر شوی

مجازاً زندگی مادی (بن‌خواب و خورشدن: از دست دادن راحتی و آسایش کنایه)
خواب و خور

رسیدن به خویش رسیدن به شان و منزلت حقیقی کنایه
خواب و خورت ز مرتبه خویش دور کرد
آن گه رسی به خویش که بی خوابی و خور شوی

افتادن نور عشق

عاشق شدن کنایه

به دل و جان

بالله

به خداوند سوگند (بای سوگند + الله)

از آفتاب

رسیدن به جایی که حتی آفتاب عالم تاب هم در نظر انسان نیاید.

خوبتر شدن

چرخ، گردون، سپهر، آسمان متراff سما

فلک

◀ گر نور عشق حق به دل و جان او فتد با الله کز آفتاب فلک خوبتر شوی

در آب غرقه شده، فرورفتہ در آب، در آب مرده غریق

بحر خدا

دُنیا مادی استعاره

هفت بحر

به اندازه یک مو، مقدار و اندازه اندک کنایه

یکموی

آلوده شدن کنایه

ترشدن

◀ یک دم غریق بحر خدا شو گمان مبر کز آب هفت بحر به یک موی ترشوی

از پای تا سر تمام وجود کنایه

از پای تا سر

ذوالجلال* خداوند، پروردگار، خداوند صاحب جلال و عظمت

ذوالجلال*

بی توجه به ملامت دیگران کنایه

بی پا و سر

وجه ذات، وجود

وجه*

منظر جای نگریستن و هر چیزی که آن را می نگرند، نظر گاه،

منظر

جای نظر، دیدگاه شکل جمع مناظر

منظر

صاحب نظر آگاه، بینا، دیده ور، بصیر (کسی که عالم معنارادرک من کند).

صاحب نظر

◀ وجه خدا اگر شودت منظر نظر

زین پس شکی نماند که صاحب نظر شوی

زیر و زبر شدن دگرگون شدن کنایه

در دل مدار هیچ نگران این زندگی مادی نباش. کنایه

◀ بنیاد هستی تو چو زیر و زبر شود در دل مدار هیچ که زیر و زبر شوی

- **انابت و توبه:** هم معنی هستند.
- **تضرع و زاری:** هم معنی هستند. ▶ متضرع
- **عاکفان کعبه:** گوشنهنینان کعبه ▶ معتکف، اعتکاف
- **حلیة جمالش:** زیور زیبایی ▶ حلیت
- **به تحریر منسوب:** حیران شده ▶ همآوا منصوب (گماشته)
- **بحر مکاشفت:** دریایی کشف حقیقت ▶ همآوا بھر (قسمت، نصیب)
- **مستغرق شده:** فرورفتہ ▶ غریق، غرق
- **به طریق انبساط:** با حالت راحت و خودمانی ▶ منبسط
- **تحفه و هدیه:** هم معنی هستند. ▶ تُحَفَ (هدایا)
- **اصحاب و یاران:** هم معنی هستند. ▶ اصحاب (جمع اصحاب)
- **بطی در آب:** مرغابی در آب ▶ مشابه بُت (مجسمه پرستیدن)
- **فروگذاشتن:** رها کردن، کوتاهی ▶ فروگذاری
- **قصد پیوستن:** قصد کردن ▶ مقصد
- **ثمرت و تجربت:** نتیجه و تجربه ▶ ثمر، مُثمر
- **محتسب فاسد:** مأمور دینی فاسد ▶ احتساب
- **قاضی عادل:** قاضی دادگر ▶ همآوا غازی (جنگجو)
- **داروغه شهر:** سر نگهبان شهر
- **شرع و شریعت:** هم معنی (دین) ▶ شارع (صاحب شرع)
- **از بھر غرامت:** برای خسارت ▶ همآوا بحر (دریا)
- **عار و ننگ:** هم معنی هستند. ▶ مشابه آری (بله)
- **زاهد پارسا:** باتقوای پرهیزگار ▶ زُھاد، زُھد
- **اکراه و بی میلی:** هم معنی هستند. ▶ مکروه، کراحتیت، کریه
- **صواب و خطأ:** متضاد هستند. ▶ همآوا ثواب (پاداش)
- **واعظ شهر:** پندهنده شهر ▶ وُعاظ، موعظه، وعظ (پند)
- **تزویر و ریا:** هم معنی هستند. ▶ مزور (ریا کار)
- **غريق بحر خدا:** فرورفتہ در دریایی خدا ▶ مستغرق
- **راه ذوالجلال:** راه صاحب بزرگی
- **منظظر نظر:** دیدگاه نگاه ▶ انتظار
- **هوای وصال:** میل رسیدن ▶ همآوا حوا (همسر حضرت آدم)

تاریخ ادبیات فصل ۱

سعدی

گلستان

(شکر نعمت)

(نشر آمیخته به نظم)

درس ۱

حکیم سناین غزنوی

ملکا، ذکر تو گویم (نظم)

ستایش

پروین اعتصامی

دیوان اشعار

(مست و هشیار) (نظم)

درس ۲

نصرالله منش

ترجمه کلیله و دمنه

(گمان) (نشر)

درس ۱

حافظ شیرازی

در مکتب حقایق (نظم)

درس ۲

گنج نامه

گنج اول: عبارت‌های قرآنی و عربی

گنج دوم: دسته‌بندی واژه‌ها

گنج سوم: ۱۰۰ واژه ناجور

گنج چهارم: شباهت‌ها (این شبیه اون)

گنج پنجم: واژه‌های مترادف

گنج ششم: تاریخ ادبیات جامع

گنج هفتم: اصول طلاین املا

گنج هشتم: واژه‌های هم‌آوا و مشابه

گنج نهم: جمع‌های مکسر

عبارت‌های قرآنی و عربی

گنج
اول

فارسی ۱

(درس ۲)

حاسبُوا قبلَ آنْ تُحاسِبُوا

◀ به حساب خود رسیدگی کنید قبل از این که شمارا حسابرسی کنند.

(درس ۳)

شَرَفُ الْمَكَانِ بِالْمَكِينِ

◀ ارزش هرجای و جایگاهی به کسی است که در آن قرار گرفته است.

(درس ۴)

وَبَذَلَ مُهَاجَّتَهُ فَيَكَ لِيَسْتَنِقِّذُ عبادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحِيرَةِ الْضَّلَالَةِ.

◀ او، حسین (ع)، خونش را در راه تو داد تا بندگانت را از نادانی و سرگردانی گمراهی نجات بخشد.

(درس ۵)

الدَّهْرُ يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ عَلَيْكَ

◀ روزگار دو روز است، روزی به نفع تو و روزی به ضرر تو.

(درس ۶)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

◀ هر نفسی، چشندۀ مرگ است.

(درس ۷)

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

◀ هر کس به خدا توکل کند، خداوند او را بس است.

(درس ۸)

وَمَكَرُوا وَمَكْرَالَهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

◀ مکر ورزیدند و خدا [در پاسخشان] مکر در میان آورد و خداوند بهترین مکرانگیزان است.

گنج
دوم

دسته‌بندی واژه‌ها

لباس و گستردنی

- گلیم: نوعی فرش که از پشم درویشان پوشند، نوعی گلیم درشت و کلفت، جامه کمارزش
- پلاس: جامه‌ای پشمینه و سترکه می‌باشد.
- معجر: سرپوش، روسربی
- چفیه: سربند عربی
- لُنگ: پارچه‌ای مستطیل شکل که در گرمابه و زورخانه به کمر می‌بندند
- دستار: پارچه‌ای که به دور سر پیچند، سربند و عمامه
- کتّان: نوعی پارچه که با استفاده از الیاف گیاهی به همین نام بافته می‌شود.
- جُل: پوشش به معنای مطلق
- توزی: جامه تابستانی
- خلعت: جامه‌ای که بزرگی به کسی بخشد.
- ردا: جامه‌ای که روی جامه‌های دیگر پوشند، بالاپوش
- قبا: نوعی جامه جلو باز که دو طرف جلو آن با دکمه بسته می‌شود.
- طیلسان: نوعی ردا
- جیب: گریبان، یقه
- جامه: گستردنی، فرش

سبزه تا درخت

- شبدر دوچین: شبدری که دو بار پس از رویدن چیده شده باشد.
- گیا: گیاه
- نای: نی، چوب میان‌تهی که در آن می‌نوازند.
- ریحان: هر گیاه سبز و خوشبو
- خلنگ: نام گیاهی است، علف جارو
- ارغوان: گلی سرخ‌رنگ
- حطام: ریزه گیاه خشک

- **بیشه:** جنگل کوچک، نیزار، زمینی که در آن به طور طبیعی گیاهان خودرو و درخت روییده باشد.
- **بستان:** بستان، باغ و گلزار
- **تاکستان:** باغ انگور، باغی که در آن تاک کاشته باشند.
- **روضه:** باغ، گلزار
- **مرغزار:** سبزهزار، چراگاه، علفزار
- **پالیز:** باغ، بستان، مزرعه
- **ترنج:** میوه بالنگ
- **عنب:** انگور، میوه تاک
- **گلبن:** بوته یا درخت گل
- **گشن:** پرشاخ و برگ
- **ورق:** برگ
- **نبات:** گیاه
- **گلشن:** باغ، گلستان
- **غرس:** کاشتن درخت و گیاه
- **گلبن:** بوته گل، گل سرخ، بین بوته گل
- **آبنوس:** درختی است که چوب آن سیاه، سخت، سنگین و گران بهاست.
- **خدنگ:** درختی است بسیار سخت که از چوب آن نیزه و تیر سازند.
- **نخل:** درخت خرما
- **عود:** درختی که چوب آن قهوه‌ای رنگ و خوشبو است و آن را در آتش می‌اندازند که بوی خوش دهد.
- **بوته:** درخت کوچک که بسیار بلند نباشد.
- **بن:** درختی خودرو و وحشی که در برخی نقاط کوهستانی ایران می‌روید، پسته وحشی
- **بلوط:** نوعی درخت
- **سمن:** نوعی درخت گل، یاسمن، نوعی گل سفید و خوشبو

جنگ افزار

- **زره:** جامه‌ای جنگی دارای آستین کوتاه و مرکب از حلقه‌های ریز فولادی که آن را به هنگام جنگ بر روی لباس‌های دیگر می‌پوشیدند.
- **برگستوان:** زره مخصوص جنگ
- **تیغ:** شمشیر
- **دشنه:** خنجر
- **خود:** کلاه فلزی که سربازان به هنگام جنگ یا تشریفات نظامی، بر سر می‌گذارند.
- **ترگ:** کلاه‌خود
- **گبر:** نوعی جامه جنگی، خفتان
- **درع:** جامه جنگی که از حلقه‌های آهنی سازند، زره

گنج سوم

واژه‌های ناجور

برخی واژه‌ها، معانی متفاوت و خاصی دارند و با آنچه در ذهن شماست تفاوت دارند، مانند «یکایک» که به معنی «ناگهان» است نه «یک به یک». این نوع واژه‌ها را که اهمیت بالایی دارند با عنوان «واژه‌های ناجور» برای شما گرد آورده‌ایم.

۱۰۰ واژه ناجور - فارسی ا

- طرفه: عجیب
- برهان: برگرداندن
- عنب: انگور
- بهیمه: چارپا، ستور
- عنود: ستیزه کار
- بیغوله: کنج
- غارب: میان دو کتف
- پلاس: جامه، گلیم
- گله: برآمدگی پشت پای اسب
- پیداکردن: خلق کردن
- ماسوا: همه مخلوقات
- جُلجل: زنگوله
- ماکرین: فریب کاران
- حازم: محظوظ
- مائدہ: طعام، نعمت
- حرس: نگهبان
- مولع: بسیار مشتاق، آزمند
- خذلان: خواری
- واژه: معنی
- خیره خیر: بیهوده
- وَقْب: هر فرورفتگی اندام
- درع: جامه جنگی
- ویله کردن: فریاد زدن
- سودا: اندیشه
- هله: آگاه باش
- شوخ: چرك
- همسری: برابری
- طرار: دزد

گنج پنجم

واژه‌های متراծ

معنی	متراծ	واژه
میان	خلال	اثنا
ستاره	نجم	آخر
اجازه	تجویز	اِذن
هدیه	تحفه، رهاورد	ارْمَغان
عصبانی شدن	برآشْفَتْنَ	از جای شدن
خواهش	تمَنَا	استدعا
پافشاری	إِحْجَاح، إِبْرَام	اِصرار
عرب بیابان نشین	تازِي	اعرابی
برتری داشتن	رجُحَان	افزون آمدن
تاج پادشاهی	دِيْهِيم	افسر
نصیحت	موعظه، وعظ	اندرز
غم و اندوه	حزن	اندوه
عدل کردن	داد، عدالت	انصاف
بخشن، احسان	دَهْش، عطَا، اعطا	انعام
وقت، آغاز	عنْفَوان	أَوَان
خت	سَرِير، أُورنَگ	أُورنَد
بیرون کشیده	آهیخته، برکشیده	آخته
حرص و طمع	ولع	از

معنی	متراff	واژه
جوانمردان	احرار، وارستگان	آزادگان
نوشیدن	گساردن	آشامیدن
پُر	مشحون، لبریز، انباشته	آکنده
میدان جنگ	رزمگه	آوردگاه
شراب	مُل، مِی، صهبا، صبور	باده
اسب	باره، توسن	بارگی
اسب	سمند، توسن	باره
خلاصه	القصه، باري	بالجمله
فریاد	صفیر	بانگ
شانس	طالع، اقبال	بخت
مال پرستی	امساک، خست، تنگ چشمی	بَخل
آغاز	مبدا	بدایت
بدذات	خبيث	بدمنش
تحریک کردن	اغوا، ترغیب، تحریض	برانگیختن
کشاورز	فللاح	برزیگر
جوان	شاب، فتا	برنا
پایدار بودن	پایستگی	بقاء
باغ	روضه	بوستان
فایده	حظ	بهره
ناتوان	چُلمن	پَخمه
پنهان سازی	اختفا	پرده پوشی

تاریخ ادبیات جامع فارسی (۱، ۲، ۳)

**گنج
ششم**

نشاری	نظم و نشر	خالق اثر	اثر
۱ ف	نشر	سهراب سپهری	اتاق آبی
۱ ف	نشر	حسین واعظ کاشفی	اخلاق محسنی
۱ ف	نشر	جلال آل احمد	ارزیابی شتابزده (پیر مرد چشم ما بود)
۳ ف	نشر	رضا امیرخانی	ارمیا
۳ ف	نظم	ابوالقاسم لاهوتی	ای میهن
۳ ف	نشر	bastanipariz	از پاریز تا پاریس
۱ ف	نشر	محمد بن منور	اسرار التوحید
۱ ف	نظم	عطار نیشابوری	الهی نامه
۲ ف	نظم	حمدید سبزواری	بانگ جرس
۳ ف	نشر	محمد بهمن بیگی	بخارای من، ایل من
۲ ف	نشر	عبدالرحمان جامی	بهارستان
۲ ف	نظم	سعدی شیرازی	بوستان
۱ ف	نظم	سیف فرغانی	بیداد ظالمان
۲ ف	نشر	ریچارد باخ	پرنده‌ای به نام آذرباد (ترجمه سودابه پرتوی)

نشاری	نظم و نشر	خالق اثر	اثر
۲ ف	نظم	جبران خلیل جبران	پیامبر و دیوانه
۱ ف	نظم	سیدعلی موسوی گرمارودی	گوشواره عرش، (مجموعه کامل شعرهای آیینی)
۲ ف	نشر	ابوالفضل بیهقی	تاریخ بیهقی
۲ ف	نظم	عبدالرحمان جامی	تحفة الاحرار
۲ ف	نشر	بَدِيع الزَّمَان فروزان فر	زندگانی جلال الدین محمد مولوی
۳/۲ ف	نشر	فرید الدین عطار نیشابوری	تذکرة الاولیا
۱ ف	نشر	احمد بن محمد بن زید طوسی	تفسیر سورة یوسف (جمال و کمال)
۳ ف	نشر	عین القضاط همدانی	تمهیدات
۳ ف	نشر	محمد رضار حمانی (مهرداد اوستا)	تیرانا
۲ ف	نشر	محمد عوفی	جوامع الحکایات و لوامع الرؤایات
۱ ف	نظم	نیما یوشیج (علی اسفندیاری)	چشمه
۲ ف	نظم	باذل مشهدی	حمله حیدری
۱ ف	نظم	سپیده کاشانی (سرور اعظم باکوچی)	خاک آزادگان

گنج
هفتم

اصول طلایی املا

۱ شکل صحیح املای هر واژه را از طریق واژه‌های قبل و بعد، ریشه و یا متضاد آن می‌توان تشخیص داد. سفر / حضر (متضاد)، هادی / هدی (ریشه)

۲ هر وقت بر سر فعلی که با همزه شروع می‌شود «ب، م، ف» باید، همزه به «ی» تبدیل می‌شود:
ب + انداخت ← بینداخت

۳ برای تشخیص نوع «گذار» و «گزار»، بهتر است این گونه عمل کنید: «گزاردن»، معمولاً به معنی انجام دادن، به جا آوردن، تعبیر کردن است. «گذاشتن» به معنی نصب کردن، وضع کردن و رها کردن است.

- همیشه باید بینندی که واژه مورد نظر، به «گزاردن» تمایل دارد یا «گذاشتن»، آن گاه به راحتی می‌شود املای واژه را تعیین کرد:

✗ شکرگذاشتن

✓ شکرگزاردن

شکرگزار

✗ پایهگزاردن

✓ پایهگذاشتن

پایهگذار

✗ نمازگذاشتن

✓ نمازگزاردن

نمازگزار

✗ سرمایهگزاردن

✓ سرمایه گذاشتن

سرمایهگذار

گنج
هشتم

واژه‌های هم‌آوا و مشابه

ادیت	آزار	بر جستگی روی لاستیک	اج
ماه رومی	آذار	دندان فیل	عاج
ماه نهم شمسی، آتش	آذر	آینده، آتی	آجل
عموی حضرت ابراهیم	آزد	شتاپ کننده (عجله)	عاجل
نشانه‌ها (اثر)	اثرات	لوازم خانه	اثاث
خطاها و لغزش‌ها	عثرات	بنیاد، پایه (مؤسس)	اساس
سایه‌ها (شبح)	اشباح	گرفتار	اسیر
مانندها (شبه)	اشباء	کره آتش	اثیر
دردنگ	الیم	درد و رنج	آل
دانان	علیم	درفش، پرچم	علم
ماه رومی	ایار	آرزو (آمال)	أمل
معیار	عيار	کار (اعمال)	عمل
پافشاری (مُصر)	اصرار	امتناع و خودداری	ابا
رازها (سرّ)	أسرار	نوعی جامه	غبا
حکومت امیر (أَمَارَات: نشانه‌ها)	إِمَارَة	لغو کردن (ملغی)	إِغا
خانه، بنا (معمار)	عمارت	تلقین کردن، آموختن	إِلقَا
از روی طبع و میل	بالطبع	نسبت داشتن (منتسب)	انتساب
در نتیجه (تابع)	بالتابع	نصب کردن، گماشتن	انتصاب
فصل اول سال	بهار	كمال فضل و ادب، برتری	براعت
دریاها (بحر)	بحار	بیزاری	برافت

گنج نهم

جمع‌های مکسر پرکاربرد

• قول ▶ اقوال	• شریف ▶ اشراف	• افق ▶ آفاق
• کافر ▶ کفار	• شریک ▶ شرکا	• بنا ▶ ابنیه
• کتاب ▶ کتب	• شعبه ▶ شعب	• بلد ▶ بلاد
• کوکب ▶ کواكب	• شیء ▶ اشیا	• تابع ▶ توابع
• لباس ▶ البسه	• صورت ▶ صُور	• جاهل ▶ جَهَال
• لسان ▶ السنه	• ضعیف ▶ ضعفا	• جبل ▶ جبال
• لفظ ▶ الفاظ	• ضمیر ▶ ضمایر	• جد ▶ اجداد
• مدینه ▶ مُدن	• طبیب ▶ أطْبَاباً	• جدول ▶ جداول
• مشهور ▶ مشاهیر	• طریق ▶ طُرُق	• جزیره ▶ جزایر
• مضمون ▶ مضامین	• طعام ▶ أطْعَمَه	• جسم ▶ اجسام
• مضيقه ▶ مضائق	• عارف ▶ عرفاً	• حاضر ▶ حضّار
• مکتوب ▶ مکاتیب	• عبد ▶ عباد	• حاکم ▶ حکام
• مکتب ▶ مکاتب	• عنصر ▶ عناصر	• حکمت ▶ حکم
• منبر ▶ منابر	• علت ▶ علل	• حکیم ▶ حکماً
• نبی ▶ انبیاء	• غذا ▶ اغذیه	• درس ▶ دروس
• نجیب ▶ نُجُباً	• غنی ▶ اغنيا	• درهم ▶ دراهم
• نسخه ▶ نُسَخَ	• فاضل ▶ فُضلاً	• دعا ▶ ادعیه
• نصیحت ▶ نصائح	• فن ▶ فنون	• رجل ▶ رجال
• نعمت ▶ نعم	• فضیلت ▶ فضائل	• رسول ▶ رُسل
• نور ▶ انوار	• قافله ▶ قوافل	• سلسله ▶ سلاسل
• ولی ▶ اولیا	• قریب ▶ أقرباً	• سلطان ▶ سلاطین
	• قلعه ▶ قلاع	• شاهد ▶ شہود